

ماوهیه کی زور له باوکم پامام ، سه ری نابووه ناو دهستی و نه نیشکی به نه ژنویه وه قرساندپوو ، هیچ نه ده جوولا . چهنه جاریک ویستم بانگی بکم ، به لام نه متوانی ووشه یه که بخه مه سه ر زمانم ، سستی یه کی سه یر له گوی خستبووم ؛ تا له نه نجامدا باوکم له ماته میه که ی دهرهات ، سه ری به رزکرده وه له سه ر کورسیه که هستا ، تا چهنه ده قیقه یه که له ناوه راستی ژووره که دامایه وه ، له پرا له قه ره ویله که ی دایکم نزیکه و ته وه ، به چاکی گوی ی بو ه لخت ، گومانی نه ما که خه وتووه ، نه وسا به ره لای نه و سندووقه ی که مانچه که ی تیا بوو روشت سندووقه که ی کرده وه ، کیفه ره شه که ی تیا دهرهینا ، له سه رمیزه که داینا ، پاشان سه یریکی نه م لاونه ولای خو ی کرد ، روانینه که ی گومانای وباریکی پرله مه ترسی ی له خو گرتبوو ، له وه ی ده کرد بیه ویت پابکات ، هیشتا به و شیویه نه مدیبوو . که مانچه که ی ه لگرت ، که چی دووباره له شوینی خو ی داینا یه وه دهرگا که ی به ست ، له دولابه دهرگا کراوه که پاما ، هیدی هیدی به لایه وه چوو ، په رداخیکی پرله شه راب کردو په گژه می به سه ریه وه نا ، بو جاری سبیم که مانچه که ی ه لگرت و دیسان له سه ر میزه که ی دانایه وه ، به ره و قه ره ویله که ی دایکم چوو ، له ترسا ووشک بووبووم ، به چاکی چاودیریم ده کرد تابزانم چی پرووده دا ، باوکم ماوهیه کی زور بی دهنگو و جوله وه ستاو گوی ی ته کاند ، نه نجا لیفه که ی لادا نووکی په نجه ی خسته سه رده م و چاوی دایکم ، من له تاوا ده له رزیم ، دیسان باوکم چه مایه وه نه مجاره سه ری نایه پال سه ری دایکم ، که سه ری هه لپری دژواریه کی بیزراو که وتبووه سه رده م و چاوه شلوپیکه ی ، له سه ر خو ووه که ده ست بهاریزیت لیفه که ی دایه وه به سه ر دایکما ، من هه روا ده له رزیم ، چونکه ترسیکی کوشنده هه موو گیانی داگرتبووم ، له دایکم ده ترسام ، له خه وه قورسه که ی سام دایگرتبووم ، به تیژی ده مروانیه له شی بی جوله ی که له ژیر چینی لیفه که دا پاکشابوو ، بیریکی ترسناک ریگای به زه ینم گرتبوو . باوکم ، پاش ته واو کردنی نه م کارانه به ره و لای دولابه که گه رایه وه ، چی له شه رابه که مابوه وه ه لیدا ، که له میزه که نزیکه ده بوه وه وه که سه رخوشه کان له تری ده دا ، سیمای ده م و چاوی ته واو گورابوو . که مانچه که ی که له وه و پیش دیبووم هه لی گرتوه ،

موتنه که

•
چیروکی : دوستویفسکی

•
کورینی - ره ووف بینه گرد

•
سستی و بی هوشیه کی سه یرم به سه ردا هاتبوو ، له خه ویشدا نه بووم ، که چاوم لیک دهنه پاش که میک ترس ده بووه موتنه که و ده هاته ویزم ، له تاوا چاوم ده کرده وه ، نه م ویست هاوار بکم ، به لام دهنگ له که روومه وه دهر نه ده هات . نیوه ی شه و دهنکی کرانه وه ی دهرگا که م بیست ، یادم نیه چهنه م بی چوو ، ته نیا نه وه نده ناگادارم کاتی که چاوم کرده وه باوکم به رانه ر خو م بینی ، له به رچاوما دیمه نی ترسناک ده ینواندو په نگی په ریوو ، له که نار دهرگای ژووره که له سه ر کورسیه که دانیشتبوو ، دیار بوو که وتبووه بیریکی قووله وه ، له ژووره که دا مو میکی نیوه سووتار پروناکیه کی خه ماوی ی نه خسته سه ر بیده نگی و سامناکی ی ناو ژووره که .

به لام له و کاته دا چاوه پروانی شتیکی نهینی و سامدارم ده کرد ، به بیستنی یه که م ناوازی که مانچه که که وتمه له رزین ، باوکم که و ته که مانچه لیدان ، ناهه نکه که ی پچر پچر بوو ، چونکه دوا ی که مینک دهستی له لیدان هه لگرت ، وهک بیه ویت شتیکی له بیرچووی یادبکاته وه ، تا له دوا بییدا به بزاوتیکی که ساسانه وه قه و سه که ی نایه وه سهر میزه که و ته ماشایه کی قه ره ویله که ی کرده وه ، نازانم له و بابه ته وه چ دلکرانیه کی هه بوو ، جاریکی تر رویشته وه نزیک دایکم ، من که له ترساندا ووشک بوو بووم به دوا ی یه که یه که ی هه لسوکه و تیا ده چووم ، دووباره دهستی به ناو لیفه که دا گیرایه وه ، دیسان بیره ترسینه ره که وهک بروسکه لی ی دام ، له خوم پرسی ، چون دایکم له خه و یکی ناوا گراندایه ، بوچی که باوکم دهستی نایه سهر دهم و چاوی به ناگانه هات ؟ .

له و کاته دا باوکم بینی که هه موو جله کانمان ، ته نانه ت پالتوی کونی دایکم و چاکه تی به کارهاتووو کراسی خه و تنی کوکرده وه ، دهره پی کوکراوه کانمانی خسته سهر لیفه که ی دایکم ، به لام دایکم هه روا بی جووله خه و تیوو . پاش ته واو کردنی نم کارانه وام هاته به رچاو که باوکم هیور بوته وه نیتر هیچ شتیکی نه ما ریگای کارلی کردنی بگریت ، له گه ل نه وه شدا دیسان وات هه ست ده کرد دلکرانی شتیکی . جیگای مومه که ی گوچی ، خویشی به ره و لای دهرگا که وه رچه رخا ، بوئه وه ی نیتر قه ره ویله که نه بینیت . که مانچه که ی هه لگرت وه ، به ناو میدیبه که وه قه و سه که ی به سهر ته له کاندایه هینا ، ناواز سهر له نوی دهستی بهی کرد . به لام نه مه ناهه نگی ساز نه بوو ، نه ، ناهه نگی له و بابه ته م له وه و دوایش هه نه بیست ، نم دهنگانه له که مانچه وه به رز نه ده بوه وه ، ته نیا دهنگی ترسناک بوو له ژوو ره تاریکه که ی نیمه دا ده یخوری . ناخو نه خوشی ههستی چیژ وه رگرتنی شیواند بووم ؟ نه شیت ههستی من له نه نجامی بینینی نه و دیمه نانه وه تووشی ناته واوی هات بیت ؟ ناخومن روو به رووی کاره ساتیکی نهینیم که بو یه کجاری که لین بخاته ژیانمه وه ؟ نازانم ، به لام گومان له وه ناکم که دهنگی نالینی نیمه ، دهنگه و هاواری مرو فانه ، دهنگی گریانیکی مهینه ت بار ، دهنگی خه م و ناو میدییم له ته لی که مانچه که وه ده بیست . له پاشانا ، له گه ل خاموش بوونی نه و دوا ناوازانه دا که نه ت ووت سامناک ترین دهر دو ، تالترین وینه ی پوژ ره شی و ،

نه شکه نجه و نازاریان له خو گرتوو ه ، وینه یه کی که وره و گرانی په ژاره و ره نجم هاته به رچاو . له وه زیاتر خوم بو نه گیرا ، هه موو گیانم که و تیوو ه له رزین ، دلوپه فرمیسک به چاوما نه هاتنه خواری ، وهک مندالیکی وون بوو ، هاواریکی کوت و پرو هه راشم لی هه ستاو خوم خسته په نا باوکمه وه ، دهستم له ملی نالاند . باوکم هاواریکی کردو که مانچه که ی له دهست که و ته خواری . باوکم له م حاله ته ی من سهرسام بوو ، به دهوری خویدا هه لیروانی ، ده ت ووت به دوا ی شتیکی و یله ، له پرا که مانچه که ی هه لگرت وه و لی ی به رز کردمه وه ، به جوریک نه گه ر که میکی تری پیوه بوایه هه ره له ویدا ده یکو شتم ، هاوارم کرد :

- باوکه گیان .. باوکه گیان ..

که گوچی له دهنگم بوو وهک که لای درهخت له رزی و دوو هه نگاو به ره و دواوه روشت ، له کاتیکیدا که شانی گرتبووم به رزی کردمه وه و به سهرمانه راندی :

- شاخ ! تویت ؟ نه ، هیشتا هه موو شتیکی له دهست نه چوو ه ، تو بو من نه مینیت .

دووباره به لالانه وه وه پیم ووت :

- باوکه گیان ، بو خاتری خوا مه ترسینه ، زورده ترسم . فرمیسکه کانم به سه ختی کاریان لی کردبوو ، له سهر خود اینامه وه سهر زهویه که و بیدهنگ چاوی تی بریم ، نه ت ووت تازه هوش و ههستی هاتوته وه به رو نم ناسینه وه . کوت و پر وهک بیریکی ترسناک هینا بیتیه وه یهک ، دلوپه فرمیسک له چاوه پر له سامه کانیه وه سهره و خوار بوونه وه ، به لامدا چه میه وه و لیم راما ، به ترسه وه پیم ووت :

- باوکه گیان .. وا ته ماشام مه که باوکه ، وه ره با لیره بروین ، هه رچی زووتره بروین ، رابکه یین ، هه لبین .

- به لی ، با رابکه یین ! راست ده که بیت کاتی هه لاتنه ، وه ره ، وه ره نتوچکا .

نه وهند به شه رزه یی ده جوولا نه ت ووت تازه له وه که یشتوه چی بکات ، چاوی به سه راهای ژوو ره که دا گیرا ، که سهر پوش و سهر و کلاوه که ی دایکمی له سهر زهویه که بینی ، هه لی گرتن و خستنیه گیرفانی ، له وه ده چوو خه ریکی کوکرده وه ی پیوستی ی سه فه ربیت ، بو یه هه ر شتیکی له وانه ی که رهنگه پیوستی بوایه کو ی کردنه وه .

جلم له بهر كرد ، پيوستيه كانيشم هه لگرتن ، باوكم
پرسی :

- هه مووی نه مه یه ؟ هیچت لی به جی نه ماوه ؟ .

که واته چاکه .. زووکه .. زوو ، به په له هه موو جله کانم
له بوخچه یه ک کرد ، سه به ستنیکی ره شم به سه رمدا داو له گه ل
باوكم به ره و لای ده رگای ژوره که رویشتن . له پرا بیرم
که وته وه تابلویه که به دیواره که وه هه لواسرابوو بهینم ، باوكم
به هه زار حال رای له سه ردا ، دیار بوو هیمن بوو بووه وه ،
له سه رخو قسه ی ده کردو سوور بوو له سه ر په له کردنم ، به لام
تابلوکه زور به رز دا کوترابوو ، به هه ردوو کمان کورسیه کمان
هیناو ته په لکه کیکمان خسته سه ر ، به ترسو له رزه وه چووینه
سه ری و به شه ره شه ق توانیمان تابلوکه له بزماره که بکه ینه وه ،
نیستا ته واو ناماده ی جوولان بووین ، باوكم دهستی گرتم ، که
گه یشتینه به ردهم ده رگا که ، کوت و پر باوكم وه ستاو ماوه یه ک
دهستی به ناوچاویا هینا ، تا ئه وه ی له بیرى چوو یه یادی
بکه ویته وه ، وه که له نه جامدا شته که ی بیر که وتبیته وه ئه و
کلیلانه ی له ژیر سه ری دایکما بوون هه لی گرتن و به په له به ناو
دولابو سندووقه شکاوه کانی ژوره که دا که وته گه ران ، تا له
دواییدا له گه ل ئه و پاره یه ی له ناو چه که جه کانددا
دوژی بوونیه وه گه رایه وه ، له سه رخو تی :

- وه ره نه م پاره یه بگروه ناگادارییه ، ناگات له خو ت بیت
گومی نه که یه ! گویت لی یه ؟ .

پاره که ی کرده دهستمه وه ، نه نجا له دهستی سه ندم و
خستیه باخه له وه ، پاره که به رووتی که وته سه ر سنگم و هینده
ساردی به گه یاندم که وتمه له رزین ، وام هه ست کرد ئه مه
یه که مجاره له گه ل حه قیقه تی پاره دا ناشناده بم . نیستا ته واو
ناماده ی رویشتن بووین ، به لام دیسان باوكم له جیگایه کدا
داینام ووتی :

- نتوچکا ، شتیکم له بیرچوو ! به لام نازانم چیه ، بیرم
ناکه ویته وه . ئوه ، بو .. تی گه یشتم ، یادم هاته وه ، وه ره
نیره وه نتوچکا :

بردمیه سووچیکی ژوره که وه که وینه ی عیساو مریه می
لی دانرابوو ، خستمیه سه ر چوک ووتی :

- کوپه که م ، دووعا بکه ، له ده رگای خوا بهاریوه ، حالت زور
چاک ده بیت .

به دهست ئاماژهی بو وینه پیروژه کان کردو ،
ته ماشایه کی کردم ، سه ر له نو ی به ده نگیکی له سه رخو وه ک
بهاریته وه ووتی :

- به لی ، که له خواباریته وه حالت چاکتر ده بیت ، دووعا
بکه .

که وتمه سه ر ئه ژنو ، به مه لوولیه وه دهستم نانه سه ر
یه ک ، ماوه یه که به م شیوه یه مامه وه ، خه فته گه رووی
نه گویشیم و خه فته ی نه کردم ، هه موو بیرم ، هه موو هه ستم لای
پارانیه وه لا لانه وه که م بوو . به لام دوا ی که میک دیسان ترس
که وته وه گیانم و زمان و بیرم سست بوون ، له جیگا که م
هه ستم ، نه م ویست بجمه لای باوكم ، ئه ترسام ، نه م ویست
هه ر له ویدا بمینمه وه ، تابوتانم چیم له دلدا په بیخه مه سه ر
زمانم . به دهم فرمیسک رشتنه وه ووتم :

- باوکه .. ئه ی دایکم ؟ چی بکات له کوپیه ؟ دایکم
له کوپیه ؟ .

نه م توانی ووته که م ته واو بکه م ، حرس له وه دابوو
بمخنکینیت ، نه ویش به چاوی پر له فرمیسکه وه تی ی روانیم ،
دهستی گرتم و بردمیه لای قه ره ویله که وه ، وورد وورد ئه وکه ل و
په لانه ی له سه ری دانابوون لای بردن ، پاشان لیفه که ی لادا .
ئای خوا ! دایکم مردبوو ، له شی ساردو په نگی شین
داگه رابوو ، خوم کیشا به سه ریاو گرتمه باوه شم ، به لام باوكم
خستمیه سه ر ئه ژنو له ژیر لیوه وه ووتی :

- کوپه که م ، مال ئاوی لی بکه ، مال ئاوی لی .
باوکیشم به ره و بووی لاشه که سه ری هینایه خواری ،
په نگی هه لیزرکابوو ، به لام لیوی له سه ر خو ئه جوولا ، وه ک
ئه وه ی بیه ویت شتیگ بلیت . پاشان دهسته له رزوکه که ی بو لای
لاشه که راکیشاو بانگی هه لدا :

- نتوچکا ، له بیرت بیت من له مه دا نکوولیم نه کردوه ،
نکوولیم نیه ها ! له بیرى نه که یه ، نتوچکا من نکوولیم
نه کردوه .

له گه ل ترسو و پارانیه وه دا ووتم :

- باوکه ، بابروین ، کاتی رویشتنه .

- به لی ئیترکاتی رویشتنه ، چه ند سالیکه وه ختی رویشتنه

توندم دهستی گرتم و به په له به ره و ده رگا چوو
به ده نگیکی که میک به رز ووتی :

- نيتر نه كه وينه ري ، سوپاس بوخوا ، سوپاس ، نيستا
هه موشت ته واو بوو .

له پليكانه كان هاتينه خوارى ، ده رگاوانه كه كه نيوه خوو
نيوه بيدار بوو ده رگاي لي كردينه وه ، به پرويه كي ترش و تاله وه
لي بي پروانيم ، باوكم له پيشه وه زووتر چوو ده ري ، وه كه له وه
بترسيت روو به رووي پرسياريك بيته وه ، من له دوايه وه كه وتمه
كولانه كه ، نه وه نده رويشتين تا كه پشتينه سر به رده ريژي
كه نار رووباره كه .

به فر كه هيشتا پرووشه ي ده كرد ، به رد ريژه كه ي
داپوشيبوو ، هه وا زور سارد بوو ، وام هه ست ده كرد تاكروكي
نيسقانه كانيشم به ستوويه تي ، چمكي جله كاني باوكم له دواوه
گرتبوو ، باوكم كه مانچه كه ي نابوو بن ده ستي ، جار جار
نه وه ستاو جيگاي بوخچو كه مانچه كه ي به سر ده كرده وه ،
چاره كه سه عاتيك رويشتين ، پاشان باوكم كه وه ت لاږي ، له سر
به رزايي كه نار رووباره كه دانيشت ، له ناو به فره كه ي
خواره وه ماندا ريچكه يه كه پيش نيمه شكابوو ، له واوه دا كه س
ديار نه بوو .

خوايه ! چند هه سته كوت و پريه كاني نه وساتانه ي خوم
چاك له ياده ، نه وه ي سالان ناره زووم ده كرد پاشان هاته دي ،
وا له م دوايه دا خانوو نابووته كه مان به جي هيشت ، به لام
ناخوله راستيا نه مه نه وه يه كه ساله هايه من به . دوايدا ويلم ؟
نه وه يه كه هيزي خه يالي منداليمي داگير كرديوو ؟ . نه مه يه نه وه
به ختيازيه ي كه وتبوومه دواي و ، به شه وقيكه وه كه زور له
سه رووي ته مه ني خومه وه يه ناره زووم ده كرد ؟ .

له وكاته دا ، له پيش هه موو هه ستيكي تره وه ، په ژاره ي
يادي دايم بوو ، بيرم ده كرده وه : «بو به تنيا جيمان هيشت و
هاتين ؟» . من و باوكم لاشه كه يمان وه كه كورسي يان ميزيكي
بي نرخ پشت گوي خست . نه مه له هه موشت زياتر نازاري
ده دام ، بويه نه متواني له به رانبه ر نه م سزاو ناخوشيه دا زياتر
خوم بگرم ، ده ستم به گريان كردو وتم :

- باوكه گيان - باوكه گيان ! بو دا يكمان به جي هيشت و
هاتين ؟ . بو وازمان لي هينا ؟ . باوكه وه ره بگه ريينه وه مالي ،
بانگي يه كيك بگه ين لاي بمينيته وه .

له گه ل قسه كاندا باوكم ته كانكي داو له جيگا كه ي
راست بوه وه ، وه كه بيري له شتيكي تازه كرديته وه ته واو دوو

دلي كه لا خستببت ، به سه رمدا خوري :

- به لي .. به لي نتوچكا ، پيوسته بگه ريينه وه ، داكت له وي
تاقو ته نيويه وسه رما نازاري ده دات ، بږوره وه بو لاي ، تاريك
نيه ، موميك له ژووره كه دايه ، مه ترسه وه به يه كيك بلي ناگاداري
بيت ، پاشان بگه ريوه ، تو به تنيا بږوو من لي ره چاوه پروانتم ،
بو هيچ كوييه كه ناچم .

به ره و مال كه وتمه ري ، به لام هيشتا نه كه وتوومه سر
لاږيكه دلم هه ستي به شتيك كرد .. كه رامه وه ، باوكم بيني
هه لته كه هه لته كه به ره و لايه كي ترملي ناوه ، ته نياو بي كه س مني
به جي ده هيشت و ده پروشت .

چند هيزم تيا بوو هاوارم لي كرد ، پاشان به ترسو
له رزه وه كه وتمه دواي ، نه وه نده رويشتم هه ناسه م سواربوو ،
نيتر نزيك بوو به ته واوي گومي بگم ، له ريگا كلاوه كه يم بيني
له سر زه وي كه وتبوو ، هه لم گرتوو راكه راكه كه و تمه وه
دواي ، تواناي رويشتم نه ما ، نه ژنوم كه وه ته له رزين و
چه مانه وه ، له تاو له رزين و بي نارامي وه كه بي هوشم لي هاتبوو ،
وام هه ست ده كرد له دنيايه كي پر له ترسو له رزام و موته كه يه كه
به دوامه وه يه ، چونكه له خه ودا تواناي رويشتم نه بوو . به
كه ساسيه وه خوم به زهويه كه دا كيشا ، هه ستي خه م و نازار
گيانمي ته نيبوو ، به بينيني نه وه كه بي پالتاوو كلاوراي ده كرد ،
تا له من ، له منداله خوشه ويسته كه ي رزگار بيت ، دلم بي
ده سووتا ، نه م ويست بيگه مي تا ته نيا جاريكي ترماچي بگم ،
بي ي بليم له لايه ني منه وه نه ترسيت ، خه يالي ناسووده بيت ،
هيوري بگه مه وه ، به ليني بده مي كه نه گه ر بيه ويت نه كه ومه
دواي و تاقو ته نيا بگه ريومه لاي دايم . چاوم لي بي بوو كه
له پيچي كولانيكدا سووراو به په له كه وه ته وه رويشتم ، كه منيش
كه يشتمه سه ري كولانه كه وه ره چه رخام ، نه و دوور كه تبه وه ،
زور دوور كه وتبه وه . له م كاته دا نيتر ته واو توانام له به ر
برابوو ، بي ده سه لاتانه كه وتمه شيوه ن و بانگ هه لدان ،
له بيرمه له كاتي نه م راكه راكه يه دا به ر دوو پيوار كه وتم ، كه
له سه ريگا كه دا وه ستا بوون . جاريكي دي هاوارم لي هه لسا :

- باوكه گيان .. باوكه گيان .

نه مه دوا ووته ي من بوو ، پاش نه وه له به رده م ماليكدا
خليسكام و كه وتم ، هه ستم كرد خووين به دهم و چاوما ديه
خوارى . كه ميكيش دواي نه وه .. نيتر نازانم چي رووي دا .